

HISTORIE: Prof. Kučerová: Rudoarmějci pod „našimi okny“

- CZ24 News | 9. května 2023

ČESKO: Delší dobu již musíme brát na vědomí, že existuje vlivná skupina nepřátel všeho ruského. Využívá každé příležitosti, aby nám Rusko a Rusy ukazovala ve špatném světle a aby vyvolávala vůči nim záporné a odmítavé postoje. Teď zrovna mají rusofobní tvůrci veřejného mínění na programu dehonestovat historický květen 1945. Rudoarmějci prý k nám nepřišli jako osvoboditelé, ale jako noví okupanti. Loupili, drancovali a znásilňovali ženy. Víme, že historii tvoří bohatá mozaika dějů, velkých i malých, a to, jak je prožívali jednotliví lidé i celé národy. Zde je můj malý obrázek do historické mozaiky z doby, kdy skončila 2. světová válka.

Před okna domů naší ulice, na sokolské hřiště, se po 9. květnu r. 1945 nastěhovalo větší množství Rudoarmějců s vozy, koňmi a stany. Byla to větší vojenská jednotka a strávila tu řadu týdnů, než dostala rozkaz přesunout se na Dálný východ, aby i tam přispěla k ukončení války. Svažující se terén způsobil, že my, obyvatelé jednořadové ulice nad hřištěm, jsme je měli stále před očima. Bydleli tu „pod našimi okny“, jak se zpívá v národní písni. Když jsme vyšli na chodník, zdravili jsme se s nimi a vyměňovali si pár slov. Rudoarmějští vojáci se dávali po frontových útrapách do pořádku. Myli se, koupali a holili, převlékali do vyžehlených uniforem, psali dopisy, ukazovali fotografie, vzpomínali na domov, zpívali a hráli na harmoniky. S místními „děvuškami“ rádi chodili po městě „guljat“. Patřila jsem k nim a těšila se zvláštnímu uznání.

Ještě za války jsem z profesorské knihovny tajně získala německo-ruský slovník a učebnici. Tehdy jsem se v skrytu naučila azbuku a pár ruských vět. A teď jsem mohla užaslým Rudoarmějčům plynne vypravovat, že „Soňa živjot v Moskvě. U nějo komnata, v komnatě stol, stulja, škať i krovať...“ Rozkřiklo se to a tak mě jednou paní domácí pozvala, abych pohovořila se dvěma vojáky, kteří se octli u jejích dveří, a kterým nerozumí. Vojáci mi řekli, že ulovili v blízké „rječke“ dvě ryby a že přišli do našeho domu s prosbou, aby si je mohli upéci. Chovali jsme se všichni navzájem k sobě přátelsky a s tím pečením jim paní domácí vyhověla. Ale já jsem byla trochu dotčená. Ulovali přece ryby v Labi, a to není žádná „rječka“, jak říkali, ale pořádná „rjeka“. Až časem jsem pochopila, že to byli „Sibirjaci“, že přišli z břehů mohutných sibiřských řek, a těm se Labe v našem Hradci Králové opravdu rovnat nemůže. -Od lékaře z Taškentu jsem dostala čokoládku. Jen tak, jako projev přátelství. Připomínala jsem mu prý jeho dceru. - A jednomu vojenskému manželskému páru, už nevím, odkud byl, jsem donesla misku rybízu z naší zahrady. Poslala jim ji moje maminka, taky jako projev vděčného přátelství. - Jen jednu výměnu názorů jsem zažila. Jeden mladík z „technikumu“ v Moskvě chtěl něco vědět o našem školství. Ale při mém výkladu byl překvapen a nechtěl věřit, jak vysokou úroveň měla naše školská soustava před válkou a jak ji teď po válce zas chceme obnovit. - Denně nás navštěvoval patnáctiletý Ivan, sirotek. Pro hezké kudrnaté vlasy mu říkali „Baranek“. -A jeden kapitán se přiznal k našim sousedům a s jedním kapitánem jsem tančila sólo na taneční zábavě v sousední vesnici, kam mě pozval spolužák. - Byli to všechno lidé jako my. Rozuměli jsme si, družili se a přátelili.

Mí rodiče a rodiče mých spolužaček přirozeně dbali o to, aby nám, „děvuškám“, nikdo neublížil. Ale nic špatného se nedělo a nestalo. Vědělo se, že po přechodu našich hranic se nějakí vojáci někde dopustili násilí a že došlo k znásilnění. Ale vědělo se také, že vrchní velení přísně násilí potrestalo a že je stíháno bez milosti trestem smrti. Všichni Rudoarmějci, co se utábořili „pod našimi okny“, byli našimi spolehlivými přáteli. Stýskalo se nám po nich, když odešli na Dálný východ pomáhat

spojencům ukončit druhou světovou válku i tam. Vyklidili Sokolské hřiště a pár dní zůstalo po nich smutné prázdno. Ale pak se vrátila tělovýchova osvobozené vlasti a s ní radost a vděčné vzpomínky i na ty rudoarmějce „pod našimi okny.“

AUTOR: Prof. PhDr. Stanislava Kučerová, CSc.

[ZDROJ](#)